

FEKETE VINCE

Degenyeg

(Ballada)

szaladj ki nézd meg ki veri a bakancsát a téren hosszan
 ki zakatol ki masíroz minek hangja bocskoroké csizmák
 cipők bakancsoké nézd meg lélek ki masíroz honnan
 jöttek hová mennek lent a téren lent a parkban lent a város
 közepében kinek hangja ki zenél ott milyen kürtök
 rézfúvósok nézd meg lélek mi az isten senki nem jár arra
 nem jár csak a vargák csak a népek inasok ők a segédek nézd
 meg lélek kinek hangja ki az aki csattogtatja csizmáján
 a sarkantyúját lovak jönnek masíroznak lovagolnak nézd
 meg lélek az is lehet lánctalpasok vagy traktorok vagy
 szekerek minek ennyi szekér ide nézd meg lélek minek ide
 lánctalpasok traktorkerék jó-e lélek az is lehet vargák jönnek
 csizmadiák szekeresek az is lehet szekereken degettesek kiabálnak
 degenyeget degenyeget jóemberek degenyeget honnan jöttek
 hegyen túlról honnan jöttek vízen túlról kárpátoknak szélirányból
 nézd meg lélek tudnom kéne kik azok a hangoskodók nem jön
 senki most jártam ott üres a tér éj van szinte nem jár arra
 senki lélek s különben is degenyeget minek ma már degenyeget
 autóba nem kell ilyen nem kellene degenyegek nézd meg kérlek
 nem alszom jól nem bírom szemem lehunyni nem ragadhat le a pillám
 nem nyugodhat meg a testem degenyeget árulnak-e olyan az is mint
 az éjjel ez az éjjel nézd meg lélek degenyeget árulnak-e szekeresek
 jönnek sorba asszonyok a szekereken inasok és apró népek gyermekecskék
 kis segédek nézd meg lélek mire mennek Binder megy el Győrffy vágat
 nézd meg lélek Hering Leó mire gondol mit csinál az úton hosszan
 mért vonul fel katakattól kocsikerék mért csikorog alól a kő mért
 öröli mért aprítja nézd meg lélek mit mondanak mire jönnek mit
 akarnak puskák jönnek milyen puskák zászlók jönnek milyen zászlók
 minek jönnek mintha puha halinában nézd meg lélek milyen puskák
 vikszolt csizmák mit akarnak vikszolt lelkek mit akarnak nézd meg lélek
 szaladj onnan vikszolt lelkek mit akarnak Győrffy Binder már rég elment
 Fjodorovics hazakészül Hahn Jakabnál kürtőskalács kifogyott
 a tekenyőből nézd meg lélek orgonaszó úgy zenélnek szakadok meg
 fülem dobja szakad belé nézd meg lélek ugye nem ő Kolonics is
 hazakészül Hering Leó farkasostól Hering Leót megették már
 lovait is szekerét is megették már felélték már hova készül
 nézd meg lélek kik vonulnak hosszan hosszan csapatostul
 zászlók jönnek ünnepek hosszú zászlók lent a téren
 pattognak a petárdák is roppannak a gerincek is nézd meg
 lélek milyen nyelven milyen nyelven énekelnek milyen táncok
 azok ottan nézd meg lélek kik táncolják senki nincsen szépen
 mondtam mi ünneplünk feketében nekünk jönnek megmondani
 megmondani azért jönnek lovagolnak Budapestről Bukarestből
 trombitálnak zászlóikkal integetnek hangoskodnak lobogtatják
 autóikkal dudálnak és szirénáznak nézd meg jó-e mit
 akarnak bevonulnak visszajöttek nézd meg lélek tudnom
 kéne piros-fehér-zöld a tér is piros-sárga-zöld a tér is nézd

meg lélek lecserélik felállítanak ledöntenek nézd meg lélek
 mit akarnak hoznak visznek mit akarnak ide jönnek minek
 jönnek foglyok jönnek hazatartnak nézd meg lélek csak a
 varjak vijjognak a csak a varjak csak vetési varjak azok csak
 a varjak vijjognak fenn rondítanak össze mindent varjak azok
 rikácsolnak szarnak össze itten mindent csak a varjak csak
 egy műszer hangja kéne sasnak hangját imitáló csak a
 fegyverropogást utánzó műszer hangja az kéne csak
 varjak ezek elrepülnek nézd meg lélek elrepülnek
 elrepülnek tovaszállnak műszer hangja sasnak hangja
 fegyverropogásnak hangja vagy a malom gőzgépjé tán
 szekerek zaja az tényleg szomszédoknak rekedt hangja
 jó reggeltek jó reggeltek kakasoknak rekedt hangja
 malacok sivalkodása sajtárok és fémedények kapuknak a
 nyikorgása kutyák hangos ugatása kéményeken szálló
 füst az műhelyekben szorgoskodók hóharmatos piacokon
 kosaraikkal toporgók istenkedő népek azok lobog a tűz
 forró az enyv műhelyekben katlanokban rossz a kedve a
 segédnek csizmaorrok csapdosása ostoronyelek parázs készül
 rostély alá kolbász készül pecsenye sült vargák jönnek
 sorban vargák rúdjaikon csizmák lógnak ide-oda
 himbálódznak kirakodnak berakodnak fazekasok szűrösök
 és minden népek bőrt csereznek deszkát szabnak gyalulnak
 és posztójukat megványolják kapucínert iszogatnak fináncok
 a cukrászdzákban koldusok is toporognak nádpálcákkal
 suhogtatnak tanítók az iskolákban táncmester a tükör
 előtt az új figurát próbálgatja veri dobját már a dobos tiszteletes
 dohog csendben a plébános plajbászt próbál az ács farag
 széles bárdal kovácsok és inasaik fűjtatnak a fűjtatóval kél a
 kovász pékek jönnek hevíteni mindig jönnek cserépkancsók
 tölgyfahordók deszkák sorban degenyeg a hátsó részben
 fotográfus masinája kattog sűrűn díszben vannak merev
 díszben kopasz gyerekek apa anya kaszák vágnak suhogtatnak
 a határban kertmegében takar a nép mezítlábas lányok jönnek
 korsóikkal borvizesek korzón futkos az újságos szenzációóóó
 szenzációóóó jó idő van derűs nap van de már halkán szél
 nyöszörget tornácdeszkat szél nyöszörget ereszeket kerítések
 vékony léccét vihar készül hirtelen jön megérkezik eső ered
 örvénylik már kavargó is mint a degett...

Diólapi

Potyog a dió a fáról potyog hull száll
 a barna levél is nagy kupacokban
 áll vizes ázott kupacokban a diófa
 alatt a barna diólevél a tyúkpajta
 és a nyárikonyha között a kiskertben
 a dombon a domb ölében
 a kicsifenyő és a butu fái között
 a borvízpataka fölött a valamikori
 szülőhely dombján a ház és az istálló
 mellett a lejtős udvaron el-elgurulnak

a diók be-becsúsznak
 a pajta alá mert potyog hull megreped
 kinyílik majd lepottyan
 a fáról talicskával hordom a diólevelet hátra
 a kertbe a kút mellé egy jókora
 horpadásba afféle gödörbe még az
 előző tulajdonos alakította
 disznóvágások idejére
 oda helyezték az asztalt is
 a kút mellé a gödör vagy inkább horpadás
 fölé ott volt a víz is közel
 ott dolgozták föl az
 állatot potyognak a diók potyognak hullnak
 a levelek hordom talicskával
 a horpadás vagy inkább
 gödör fölé nézem ahogy telik de nem
 akar megtelni
 soha majd földet hintek rá
 eltakarom betemetem
 hullnak a levelek potyognak
 a diók csepereg az eső
 nyitva a kicsiszoba ajtaja
 hallom az előző lakó hangját a sarokból
 az ágyból a lesötétített szobából
 síró sivító hang síró
 szűkölő hang a tehetetlenségtől
 a kétségbeeséstől hallom
 a hangját az előző lakónak
 a lányától vettük ezt a házat
 a falu szélén külső peremén
 a kicsifenyő és a butu között
 gyermekkorom zúgó erdői fái
 közé ékelődve jobbról és balról
 a templom tornyának magasságában
 ide is látszik a kertből a templom
 bádogból készült tornya mintha
 szemem előtt volna csak a szomszédban
 pedig szinte egy köpésnyire a butu
 felé a görög katolikus most már
 ortodox román templom
 ahová még nagyapám is eljárt
 kíváncsiskodni a falubeliekkel
 együtt a nyolcvanas évek elején
 hallgatni a nagyszakállú román
 pópát aki ki-kijött a közeli városból
 hátha jönnének a hívek de csak
 kíváncsiskodók mentek egy-két vasárnap
 nem élt már tódor jános bácsi
 a szomszédból aki még románul
 káromkodott román kántor volt
 másik apai nagyapám idején hordom
 talicskázom a diólapit a gödörbe
 mintha csak a butu és a kicsifenyő

egyre ritkásabb fenyőinek tűleveleit
 hordanám potyog a dió hull a levél
 csepereg az eső a pópa megunja
 nem jön aztán tódor jános bácsi
 a túlvilágon tángálja el
 a feleségét amikor egyszer részeget
 tettette józanon megy haza és rájön
 végre hogy honnan a testén
 korábról a megannyi kék és
 zöld folt hordom a lapit barna
 ázott szétfoszló töltöm a gödröt
 vagy horpadást szórom rá a földet
 potyognak a diók kopolják
 a fejemet veri az eső az
 előző lakó elhaló hangja
 jön ki a kicsiszobából
 mobilját szorongatja mint
 a kincsét egyetlen fogódjóját
 mint aki az úristennek telefonál
 halok meg nézd meg halok meg
 meg kell halnom nézd meg meg
 kell halnom mondja pedig még
 nincs vagy alig hatvanéves
 mozdulni nem tudok mondja az
 úristennek nem áll meg bennem
 semmi műteni kell megint
 harangoznak közben a torony
 ott bimbamol a lábamnál szinte
 az arcommal egyvonásban
 sárgulnak fogynak a kicsifenyő
 fái is a butué úgyszintén tarol
 valami vész a fák közt nem
 csak a druzsba halok meg
 nézd meg hordom talicskázom
 a gödörbe horpadásba a diólevelet
 az ő horpadásába gödrébe ő
 ásta ő dolgozott fölötte amíg élt
 szórom rá a földet majd újra
 térek megint egy talicska levéllel
 mintha szurkáló égető tűlevelekkel
 nem áll meg semmi bennem
 nem marad meg semmi mondja
 a szobában a telefonjába a
 a testvéreinek vagy az úristennek
 hordom viszem talicskázom
 bimbamol a harang ver az eső potyognak
 hullnak a diók hordom talicskázom
 szúr vág úristen érzed hallod
 temetem szórom be földdel
 temetem szórom potyog hull
 temetem szórom szúr vág
 úristen hallod